

dende rettest afgøres sammen med andre Spørgsmaal af prisregulerende Art. Under Hensyn hertil og til, at Indenrigsministeren i Udvalget har erklæret, at han er villig til i tilstundende Efteraar at tage Spørgsmaalet om Rugbrødsprisernes Nedsættelse op til Overvejelse sammen med andre Prisspørgsmaal Dyrtiden vedrørende, er Ændringsforslag ikke stillet af dem, som har ønsket Rugbrødsprisens Nedsættelse.

Venstres Medlemmer af Udvalget (Brorson, Martin Hansen, Jørgen Jensen, N. Neergaard og Pinstrup) kan kun udtale Tilfredshed med, at der paa forskellige Punkter fra Ministerens og de andre Partiers Side er vist Imødekommenhed med Hensyn til Krav, der er stillede fra vor Side. Den Beholdning af Korn, der gennem Ligning og Køb skal fremskaffes, er nedsat med 1 Million Tdr., og med denne Reduktion erkendes det nu fra alle Sider, blandt andet ved Ændring i Saa-sædsordningen, at der er tilstrækkeligt til Menneskets Ernæring og de nødvendige Reservebeholdninger. Man sætter endvidere Pris paa, at de 400 kg Korn, enhver Landbruger maa holde tilbage af Byg, Havre og Blandsæd pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, forinden han eventuelt skal aflevere af disse Sædarter, er forhøjet til 450 kg. Ligeledes noterer vi med Tilfredshed, at der til at forestaa Lovens stedlige Administration i hver Kommune nedsættes et Udvalg paa 3 Medlemmer, valgte af Kommunalbestyrelsen efter Forholdstalsvalgmaaden. Skønt man paa et enkelt Omraade, nemlig med Hensyn til de 128,000 Tons Byg, som er beregnede til Gryn, endnu vil finde, at en yderligere Reduktion maaske kunde forsvares, stiler man ikke noget Ændringsforslag, da det har været os om at gøre at naa en saa vidt muligt enstemmig Indstilling.

Et *Mindretal* (Pinstrup) har ønsket Forslaget ændret overensstemmende med Princippet i den fra „det staaende Landbrugsudvalg“ gjorte Indstilling. Det er

Mindretallets Overbevisning, at en mindre, men *sikker* Ligning — eventuelt suppleret ved Køb — vilde være at foretrække fremfor den af Regeringen foreslaaede store Ligning. Der vil komme *saa* mange ind under Tilbageholdelsesbestemmelsen, at ingen kan blot tilnærmelsesvis beregne, hvad denne Ligning vil give. Heller ikke Fradraget i Jordværdi for særlige Arealer kan forud beregnes. Derved faar hele Ligningen et for løst Præg.

Endvidere mener Mindretallet, at Administrationen af Forslaget vil blive overmaade vanskelig og generende for Landmændene. Navnlig er Mindretallet betænkelig ved al den Kontrol, det Eftersyn og de Krav om Erklæringer paa „Tro og Love“, der vil blive anvendt overfor de *særdeles* mange Landmænd, der ikke kan levere den fulde Ydelse efter den foreslaaede Ligning. Den Demoralisation, som desværre er sket i vort Folk ved dette System, burde efter Mindretallets Opfattelse ikke øges i saa høj en Grad, som Tilfældet vil blive efter dette Forslag.

Men da Mindretallet ikke har fundet Tilslutning til sit Standpunkt indenfor Udvalget, stiller det ikke hertil svarende Ændringsforslag, men vil, da en Ordning er nødvendig, stemme for Forslagets videre Fremme.

Et *andet Mindretal* (Sporon-Fiedler) ønsker at udtale sin Tilfredshed med, at man i Udvalget har anerkendt det rigtige i, at Landbrugerne bliver interesseret i at indhøste og levere Brødkørnet i saa tør Tilstand som muligt, ved at Prisen ogsaa retter sig efter Tørhedsgraden, og i, at det bestemt tilkendegives Landbrugerne, at Saasæden skal sikres af dem selv og ikke kan forventes leveret som i Aar. Ligeledes udtaler Mindretallet sin Glæde over, at man er kommet bort fra det højst uretfærdige i, at det største Kvantum Foraarssæd, der maa forbeholdes til eget Brug, Saasæd og Opfodring, var sat ved 40,000 Kr.s Jordværdi, hvilken Grænse nu er bortfaldet.

Mindretallet anser Forøgelsen af dette